

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ความเจ็บป่วยที่รุนแรงที่สุดคือการติดกับในรูปและนามของใครบางคน จงอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเอง ตรวจสอบความเจ็บป่วยนี้และเป็นอิสระจากสิ่งนั้น

คำถาม: อะไรคือวิธีการที่จะจบสิ้นความเจ็บป่วยของ “รูปและนาม”? การสูญเสียใดเกิดขึ้นด้วยความเจ็บป่วยนี้?

คำตอบ: ในการที่จะจบสิ้นความเจ็บป่วยของ “รูปและนาม” จงมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว ในเวลาของการจดจำระลึกถึง หากสติปัญญาของลูกเร่งร้อนไปหาผู้ที่มีร่างกาย ให้บอกสิ่งนั้นแก่พ่ออย่างซื่อสัตย์ ด้วยการที่ลูกบอกพ่อเกี่ยวกับสิ่งนั้น ท่านจะให้โอกาสลูก อย่าได้ซ่อนเร้นความเจ็บป่วยของลูกจากศัลยแพทย์ เมื่อลูกบอกบาบาถึงสิ่งนั้น ลูกก็จะได้รับการตกแต่ง หากสติปัญญาของลูกแขวนอยู่กับรูปและนามของใคร สติปัญญาก็ไม่สามารถจะเชื่อมโยงกับพ่อได้ แทนที่จะเป็นการทำงานรับใช้ ดวงวิญญาณเช่นนั้นก็จะทำลายงานรับใช้ พวกเขาทำให้พ่อถูกประณาม และผู้ที่ประณามพ่อในวิธีเช่นนั้นก็กลายเป็นผู้ที่ได้รับการลงโทษ

โอม ชานติ เวลาที่ลูกๆ รู้ว่า ลูกแต่ละคนกำลังจะได้รับมรดกของลูกจากพ่อ น้องชายไม่สามารถที่จะรับมรดกจากพี่ชายได้ ไม่ว่าจะเป็นพี่น้องหญิงหรือชาย ไม่มีใครรู้ถึงสภาพของใคร บัพตาตาได้รับข่าวทั้งหมด สิ่งนี้เป็นไปในทางปฏิบัติ ลูกแต่ละคนต้องมองดูตนว่ามากเพียงไรที่ลูกจดจำพ่อและมากเพียงไรที่ลูกติดกับในรูปหรือนามของใคร: ทศนคติของตนเอง, เป็นดวงวิญญาณถูกดุดึงไปอยู่ที่ใด? ดวงวิญญาณเองรู้ว่าเขาต้องคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ ทศนคติของฉันทรงไปหาชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นหรือตรงไปหารูปและนามของใครอื่น? มากเท่าที่จะเป็นไปได้ ให้คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวและเฝ้าแต่สัมผัสทุกคนอื่น ให้ถามหัวใจตนเอง: หัวใจของฉันทไปที่ใดอื่นแทนที่ไปหาพ่อหรือไม่? สติปัญญาของฉันทได้หันเหไปสู่ธุรกิจหรือเรื่องราวของครอบครัวหรือไปหาเพื่อนฝูงและญาติมิตร ฯลฯ หรือไม่? ลูกต้องอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองและตรวจสอบสิ่งนี้ในตนเอง เมื่อลูกมาและนั่งที่นี้ลูกต้องตรวจสอบตนเอง ที่นี้คนใดคนหนึ่งนั่งอยู่ในโยคะเบื้องหน้าลูก ผู้นั้นจะต้องจดจำชีพบาบาด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าผู้นั้นจะจดจำลูกๆ ของเขาหรือเธอ ลูกต้องจดจำชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้น ลูกกำลังนั่งที่นี้ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา และแล้วไม่ว่าใครบางคนกำลังนั่งเปิดตาหรือปิดตาก็ตาม นี่คือบางสิ่งที่จะต้องเข้าใจด้วยสติปัญญา ลูกต้องถามหัวใจของลูก: บาบากำลังอธิบายอะไรแก่ฉันท? พวกเราเพียงแต่ต้องจดจำผู้เดียว ผู้ที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ก็จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบาด้วยเช่นกัน พวกเขาจะไม่มองดูลูกเพราะผู้นั้นจะไม่ตระหนักถึงสภาพของใคร บาบารับข่าวของแต่ละคน ท่านรู้ว่าใครคือลูกที่ดี ผู้ที่เส้นของสติปัญญาชัดเจน โยคะของสติปัญญาของพวกเขาไม่ได้ไปที่ใดอื่น มีบุคคลเช่นนั้นด้วยเช่นกัน โยคะของสติปัญญาของบางคนก็ถูกดุดึง และเมื่อพวกเขาได้ยินเมอร์รี่พวกเขาก็กระทั้งเปลี่ยนตนเอง พวกเขา รู้สึกว่านั่นเป็นความผิดของพวกเขา สายตาและทศนคติของพวกเขาเคยผิดไปอย่างแท้จริงและเวลานี้ต้องมีการทำให้ถูกต้อง ลูกต้องปล่อยวางจากทศนคติที่ผิด พ่ออธิบายสิ่งนี้ พี่น้องไม่สามารถอธิบายให้แก่กันและกันได้ เพียงพ่อเท่านั้นที่มองเห็นสายตาและทศนคติของแต่ละคนเป็นเช่นไร ลูกทั้งหมดถ่ายทอดสภาพของหัวใจของลูกต่อพ่อ เมื่อลูกแบ่งปันบางสิ่งกับชีพบาบา ดาดาก็เข้าใจด้วยเช่นกัน ท่านเข้าใจด้วยการรับฟังว่าแต่ละคนนั้นพูดอะไรและจากการได้เห็นพวกเขา ตราบจนกระทั่งท่านได้ยินบางสิ่ง ไม่เช่นนั้นแล้วท่านจะสามารถบอกได้อย่างไรว่าผู้นั้นกำลังทำอะไร? จากกิจกรรมและงานรับใช้ของพวกเขา, ท่านก็สามารถเข้าใจได้: ผู้นี้มีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมากและผู้นี้มีน้อยกว่า กิจกรรมของผู้นี้ไม่ถูกต้อง เขาอยู่อย่างติดกับในรูปและนามของใครบางคน บาบากล่าว: สติปัญญาของลูกถูกดุดึงไปหาใครหรือไม่? บางคนก็บอกบาบาอย่างซื่อสัตย์ ในขณะที่ผู้อื่นติดกับอยู่ในรูปและนามของบุคคลอื่นอย่างมากถึงเช่นที่ว่าพวกเขาไม่แม้กระทั่งจะบอกบาบาถึงสิ่งนั้น พวกเขา กำลังสร้างการสูญเสียให้กับตนเองเท่านั้น ด้วยการบอกพ่อพวกเขาได้รับการให้การให้อภัย และพวกเขาก็จะสามารถอยู่อย่างระมัดระวังในอนาคตด้วยเช่นกัน มีลูก ๆ มากมายผู้ที่ไม่ได้บอกบาบาอย่างซื่อสัตย์ถึงทศนคติของพวกเขาเพราะพวกเขากลัว ยกด้อย่างเมื่อใครบางคนทำบางสิ่งผิด เขาก็ไม่บอกต่อศัลยแพทย์เกี่ยวกับสิ่งนั้น แต่กลับซ่อนเร้น, ไรศภัยนั้นก็จะขยายตัวมากยิ่งขึ้น นี่เป็นเช่นเดียวกันที่นี้ ด้วยการบอกพ่อถึงสิ่งนั้น ลูกก็จะเบาสบาย ไม่เช่นนั้นแล้วเมื่อสิ่งนั้นคงอยู่ภายในลูก ลูกก็คงอยู่อย่างหนักหน่วง ด้วยการบอกพ่อถึงสิ่งนั้น, ลูกก็จะไม่ทำสิ่งเดียวกันนั้นอีกครั้ง ลูกจะคงอยู่อย่างระมัดระวังกับตนเองในอนาคต แต่หากลูกไม่บอกบาบาถึงสิ่งนั้น สิ่งนั้นก็จะเฝ้าแต่ขยายตัวขึ้น พ่อรู้ว่าผู้นั้นผู้นี้มีค่าต่องานรับใช้อย่างยิ่งและคุณสมบัติของเขาคืออะไรและเขาทำงานรับใช้อย่างไรหรือเขาติดกับอยู่ในผู้ใดหรือไม่? บาบามองดูที่ดวงชะตาของแต่ละคน และแล้วท่านก็มีความรักอย่างมากมายต่อและดึงดูดผู้นั้น บางคนก็ทำงานรับใช้ที่ดีมาก โยคะของสติปัญญาของพวกเขาก็ไม่เคยถูกดุดึงไปที่ใดอื่นใช้ ก่อนหน้านั้นเคยถูกดุดึง แต่เวลานี้ลูกระมัดระวัง ลูกบอกบาบา: บาบา เวลานี้ลูกระมัดระวัง ก่อนหน้านั้นลูกเคยทำความผิดมากมาย ลูกเข้าใจว่าด้วยการมีสำนึกที่เป็นร่าง, ลูกก็จะทำความผิด ในกรณีนั้นสถานภาพของลูกจะถูกทำลาย แม้ว่าไม่มีใครที่จะสำนึกถึงสิ่งนั้น สถานภาพของลูกก็จะยังถูกทำลาย ต้องมีความซื่อสัตย์และความสะอาดอย่างมากในหัวใจ เพียงเท่านั้นเองที่ลูก

จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกมีความสะอาดอย่างมากในสติปัญญาของลูก อย่างเช่นที่มีความสะอาดในดวงวิญญาณของลักษมีและนารายณ์ นี่คือนิเวศที่ลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง สำหรับบางคนก็เป็นที่จะเข้าใจว่าทัศนคติของพวกเขาถูกดึงดูดเข้าไปหารูปและนามของใครบางคน และพวกเขาก็ไม่ได้คงอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณ เป็นเพราะสิ่งนี้ที่สถานภาพของพวกเขาตกลงไปด้วยเช่นกัน จากราชาเป็นยาจก สถานภาพนั้นก็ต่ำลำดับกันไป ลูกควรจะเข้าใจด้วยเช่นกันว่าเหตุใดสิ่งนี้จึงเกิดขึ้น อย่างแน่นอนที่ลูกนั้นต่ำลำดับกันไปและองศาของลูกเฝ้าแต่ลดลง ผู้ที่เคยเต็ม 16 องศาได้กลับมามี 14 องศา องศาของลูกค่อยๆ ลดลงทีละน้อยเช่นนี้ นั่นเป็นสิ่งดีถึงแม้ว่าถ้าลูกจะมี 14 องศา และแล้วเมื่อลูกเข้าไปสู่หนทางบาป ลูกก็ได้กลายเป็นผู้ที่มึนงงในช่วงชีวิตของลูกก็สั้นลงและแล้วลูกก็เฝ้าแต่กลับมาราโงและทาโมกฐี เมื่อสิ่งนั้นลดลงลูกก็เฝ้าแต่กลับมากำ ผ่านทางร่างกาย, ดวงวิญญาณเฝ้าแต่กลับมากำ ลูกๆ มีความรู้ทั้งหมดนี้ในลูก: ลูกลงมาจากการเป็นผู้ที่มี 16 องศาอย่างไรและแล้วลูกได้กลายเป็นมนุษย์อย่างไร นั่นไม่มีการกำหนดของเหล่าเทพใด เมื่อลูกได้รับการกำหนดของพ่อแล้ว นั่นไม่มีความจำเป็นที่จะได้รับการกำหนดถึง 21 ชาติเกิด การกำหนดของพระเจ้าคงอยู่กับลูกถึง 21 ชาติเกิด และแล้วเมื่อเป็นอาณาจักรของราวัน ลูกก็ได้รับการกำหนดของราวัน พวกเขาแม้กระทั่งแสดงให้เห็นว่าเหล่าเทพนั้นไปสู่หนทางบาป ไม่ได้เป็นเช่นนั้นสำหรับผู้คนของศาสนาอื่น เมื่อเหล่าเทพไปสู่หนทางบาป, ผู้คนของศาสนาอื่นก็ลงมา พ่ออธิบาย: ลูกๆ เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน โลกนี้เก่า นี่คือนิเวศของพ่อในละคร ลูกเข้าใจว่าพ่อต้องทำให้โลกเก่าขึ้นใหม่อีกครั้ง ผู้คนในโลกไม่ได้รู้ถึงสิ่งใดเลย ลูกอธิบายอย่างมาก แต่แม้กระนั้นบ้างได้แสดงความสนใจอย่างดีมาก ในขณะที่ผู้อื่นเฝ้าแต่ให้ความคิดเห็นของเขาแก่ลูก เมื่อเคยมีลักษมีและนารายณ์, นั่นก็เคยมีความบริสุทธิ์ ความสงบและความสุข นั้นเคยมีทุกสิ่ง ความบริสุทธิ์คือสิ่งหลัก ผู้คนไม่รู้ว่าการเฝ้าเทพในยุคทองเคยบริสุทธิ์ พวกเขาพูดว่าแม้แต่เหล่าเทพก็มีลูก แต่ไม่มีใครรู้อะไรสร้างเกิดขึ้นที่นั่นด้วยพลังโยคะอย่างไร พวกเขาพูดว่า: หากลูกคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ตลอดชีวิต, ลูกจะมีลูกๆ ได้อย่างไร? ลูกต้องอธิบายแก่พวกเขา: ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ในเวลานี้ลูกจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ถึง 21 ชาติเกิด นั่นหมายถึงพวกเรากำลังก่อตั้งโลกที่ปราศจากกิเลสด้วยการทำตามศรัทธา ศรัทธาจากพ่อ นั่นได้มีการจดจำกันว่านั่นไม่ได้ใช้เวลานานเลยทีเดียวที่พระเจ้าจะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เวลานี้ลูกๆ ทั้งหมดคือมนุษย์ผู้ที่ต่อมาได้กลายเป็นเทพ เวลานี้ลูกกำลังก่อตั้งรัฐบาลเทพด้วยการทำตามศรัทธา ความบริสุทธิ์คือสิ่งที่มีความสำคัญที่สุดในสิ่งนี้ เป็นดวงวิญญาณที่ต้องกลับมาบริสุทธิ์ เป็นดวงวิญญาณที่มีสติปัญญาที่เป็นหิน ให้บอกพวกเขาถึงสิ่งนี้อย่างชัดเจน พ่อเองได้ก่อตั้งรัฐบาลเทพของยุคทองที่ซึ่งเคยเรียกว่าดินแดนสุขาวดี เป็นพ่อผู้ที่เปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ มนุษย์เคยไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นจะทำให้พวกเขาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? ท่านพูดกับลูกๆ: ให้จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ หากลูกบอกสิ่งนี้แก่ใครพวกเขาก็จะสัมผัสสิ่งนั้นได้อยู่ภายใน ในเวลานี้ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? อย่างแน่นอนที่ลูกต้องจดจำพ่อ ให้ตัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากทุกคนอื่นและเชื่อมกับพ่อผู้เดียวเท่านั้น เพราะเพียงเท่านั้นเองที่ลูกจะสามารถกลายเป็นเทพจากมนุษย์ได้ นี่คือนิเวศที่ลูกควรจะอธิบายแก่ผู้อื่น ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกอธิบายจะมีความถูกต้องแม่นยำอย่างสมบูรณ์ตามละคร ลูกเข้าใจสิ่งนี้แต่กระนั้นก็ตามลูกเฝ้าแต่ได้รับประเด็นต่างๆ ทุกวันเพื่อที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น สิ่งหลักคือพวกเราจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร พ่อพูดว่า: ให้ละทิ้งศาสนาทางร่างกายทั้งหมดและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ถึงยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ เวลานี้ลูกได้กลายเป็นบราห์มิน ลูกๆ ของประชาบิดาบราห์มา พ่อกำลังสอนพวกเรา พวกเรากลายเป็นเทพโดยที่ไม่ได้กลายเป็นบราห์มินได้อย่างไร? บราห์มานี้ได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็มด้วยเช่นกันและแล้วท่านก็ต้องใช้ชาติเกิดที่หนึ่งด้วย พ่อมาและเข้ามาในท่าน สิ่งหลักคือการคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ด้วยการกลับมามีสำนักที่เป็นร่าง ลูกก็ติดอยู่ในที่ใดที่หนึ่ง ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถกลับมาสำนักเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องตรวจสอบตนเองอย่างเต็มที่ ฉันได้มีสำนักที่เป็นร่างหรือไม่? ฉันได้ทำกรรมที่เป็นบาปใดหรือไม่? พฤติกรรมของฉันไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่? ลูกๆ มากมายได้ทำความผิดนี้และดังนั้นในเวลาสุดท้าย อย่างแน่นอนที่พวกเขาได้รับการลงโทษอย่างมาก แม้ว่าลูกยังไปไม่ถึงสภาพเหนือบ่วงกรรมของลูก ความทุกข์ทั้งหมดถูกขจัดออกไปจากผู้ที่ได้ไปถึงสภาพเหนือบ่วงกรรม พวกเขาได้รับการหลุดพ้นจากการลงโทษ ให้เพียงแต่คิดถึงสิ่งนี้: ราชอาณาจักรสถาปนาตามลำดับกันไป อย่างแน่นอนที่บางคนทำความเพียรพยายามน้อยกว่าเนื่องจากสิ่งที่พวกเขาต้องได้รับประสบการณ์ของการลงโทษ เป็นดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ของการลงโทษในกรุงชังของครุฑ เมื่อดวงวิญญาณอยู่ในครุฑ เขาก็พูดว่า: ให้ปล่อยฉันออกไปเถิด! ฉันจะไม่ทำกรรมที่เป็นบาปใด ๆ อีกเป็นดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ของการลงโทษ เป็นดวงวิญญาณที่ทำการกรรมและกรรมที่เป็นบาป ร่างกายนี้ไม่มีประโยชน์ใด สิ่งหลักคือ: ลูกต้องคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ เพื่อที่ลูกจะเข้าใจอย่างแท้จริงที่ดวงวิญญาณทำทุกสิ่ง ลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดต้องกลับบ้าน เป็นเพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้นี้ ลูกจะไม่ได้รับความรู้อีกครั้ง บางคนผู้ที่มีสำนักเป็นดวงวิญญาณจะมองดูทุกคนว่าเป็นพี่น้อง

เพศชาย ไม่มีเรื่องของร่างกาย ทันทีเมื่อลูกได้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นั้นจะไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกาย เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: นี่คือนิสภาพที่สูงส่งอย่างยิ่ง เมื่อพี่น้องหญิงชายติดกับในกันและกัน การทำลายงานรับใช้อย่างมากก็เกิดขึ้น ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! สิ่งนี้ที่อาศัยความเพียรพยายาม มีวิชาต่างๆในการศึกษา ลูกสามารถเข้าใจด้วยเช่นกัน: ฉันจะสอบตกในวิชานี้ เนื่องจากการสอบตก และแล้วลูกก็จะอยู่อย่างหย่อนยานในวิชาอื่นด้วย เวลานั้นลูกๆดวงวิญญาณกำลังจะกลายเป็นไทรทองคำด้วยพลังของโยคะของสติปัญญาของลูก หากไม่มีโยคะ ลูกก็จะไม่มีความรู้มากเช่นนั้น และแล้วลูกก็จะไม่มีพลังกำลัง นั้นจะไม่มีพลังของโยคะ สิ่งนี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร บาบาริบายแก่ลูกว่าลูกควรที่จะเพิ่มสภาพของลูกมากเพียงไร ลูกต้องมองดูว่า: ฉัน, ดวงวิญญาณกำลังทำกรรมที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายในตลอดทั้งวันหรือไม่? หากลูกมีนิสัยใจเช่นนั้น ลูกควรที่จะปล่อยวางจากนิสัยนั้นในทันที อย่างไรก็ตามมายังคงทำให้ลูกทำความผิดในวันที่สองหรือวันที่สามถัดจากนั้น สิ่งที่จะเยียดอ่อนเช่นนั้นเกิดขึ้นตลอดเวลา ความรู้ทั้งหมดนี้แฝงตัว มนุษย์รู้อะไร? ลูกบอกพวกเขาว่า: พวกเราทำทุกสิ่งเพื่อตนเอง และเพื่อที่จะดูแลค่าใช้จ่ายของเราเอง พวกเราจะทำสิ่งใดกับผู้อื่นเพื่อจ่ายค่าใช้จ่ายเหล่านั้นเล่า? เหตุนี้เองบาบาจึงพูดเสมอว่า: ให้ตายเสียดีกว่าที่จะร้องขอสิ่งใด ไม่ว่าจะไรก็ตามที่ลูกได้รับอย่างง่ายดายนั้นก็เป็นเหมือนนม และไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกต้องร้องขอนั้นก็เป็นเหมือนน้ำ หากลูกได้รับบางสิ่งด้วยการร้องขอ พวกเขาให้ลูกด้วยการถูกบีบบังคับ ราวกับว่าพวกเขาต้องสังเวยบางสิ่งเพื่อให้ลูก และดังนั้นสิ่งนั้นจึงกลายเป็นเหมือนน้ำ หากลูกดึงบางสิ่งเข้ามาหาตนเอง นั่นก็เป็นเหมือนเลือด บางคนก็สร้างความทุกข์ระทมอย่างมาก พวกเขาสร้างหนี้สินและดังนั้นสิ่งนั้นจึงกลายเป็นเหมือนเลือด ไม่มีความจำเป็นที่จะสร้างหนี้สินใดๆ หากลูกให้ทานบางสิ่งและแล้วนำสิ่งนั้นกลับคืน มีตัวอย่างของราชาฮาริขันทราผู้ทำเช่นนั้น (เขาเฝ้าแต่จดจำสิ่งที่เขาได้ให้ทานไป) อย่าได้ทำเช่นนั้น ให้กันส่วนแบ่งของลูกออกไปเพื่อที่สิ่งนั้นจะเป็นประโยชน์สำหรับลูก ลูกๆต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ที่ในเวลาสุดท้ายลูกจะมีการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นและลูกคงจะจักรแห่งการสำนึกในตนเองด้วยเช่นกัน มีเพียงเท่านั้นเองที่ลูกควรจากร่างของลูก เพียงเท่านั้นเองที่ลูกจะสามารถกลายเป็นราชา ผู้ที่เป็นผู้ปกครองโลกได้ ไม่ใช่ว่าลูกจะสามารถจดจำบาบาได้ในเวลาสุดท้าย และสภาพของลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นในเวลาสุดท้าย ไม่เลย ลูกต้องเพียรพยายามจากเวลานี้จนถึงเวลาสุดท้าย และทำให้สภาพนั้นเข้มแข็งอย่างยิ่ง ไม่ควรว่าในเวลาสุดท้ายทัศนคติของลูกจะถูกดูดดึงเข้าไปหาบางสิ่งอื่น ด้วยการจดจำบาบาของลูกจะเฝ้าแต่ถูกตัดทิ้งไป ลูกๆรู้ว่าประเด็นของความบริสุทธิ์นั้นอาศัยความเพียรพยายาม ลูกไม่ต้องทำความเพียรพยายามมากนักในการศึกษา ลูกๆ ต้องให้ความใส่ใจอย่างมากต่อสิ่งนี้ เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: ให้ถามตนเองทุกวัน: ฉันได้ทำการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายใด ๆหรือไม่? ฉันติดกับใน “รูปและนาม” หรือไม่? ฉันได้อยู่อย่างคลั่งไคล้จากการเห็นใครบางคนหรือไม่? ฉันได้ทำกรรมที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายด้วยอวัยวะทางร่างกายของฉันหรือไม่? ลูกไม่ควรจะมีความรักต่อร่างเก่าที่ไม่บริสุทธิ์ นั่นเป็นสำนึกที่เป็นร่างด้วยเช่นกัน ลูกต้องอยู่อย่างเป็นอิสระจากแรงดึงดูด ลูกมีความรักที่แท้จริงต่อผู้เดียวเท่านั้น และมีความรักที่ไม่มีการดึงดูดใดๆต่อใครอื่น แม้ว่าลูกนั้นมีลูกๆ ฯลฯ ก็ไม่ควรที่จะมีการดึงดูดไปหาใคร ลูกรู้ว่าไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกเห็นทั้งหมดนั้นจะถูกทำลาย ดังนั้นความรักทั้งหมดต้องถูกนำออกไปจากสิ่งนั้น ความรักของลูกควรจะเป็นไปสำหรับผู้เดียวเท่านั้น และลูกต้องอยู่อย่างเป็นอิสระจากแรงดึงดูดใดๆแม้แต่ต่อนามของใคร อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้ทัศนคติของลูกสะอาดและบริสุทธิ์อย่างยิ่ง อย่าได้ทำการกระทำผิดๆหรือไม่ถูกต้องตามกฎหมายใด ๆ ให้อยู่อย่างระมัดระวังอย่างมาก อย่าได้ปล่อยให้อัตติปัญญาของลูกติดอยู่ที่ใด
2. ให้มีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว ให้มีความรักต่อทุกคนแต่เพียงในนาม และอยู่อย่างเป็นอิสระจากแรงดึงดูด ให้สร้างสภาพของสำนึกเป็นดวงวิญญาณเช่นนั้นที่ลูกจะไม่มีความผูกพันยึดมั่นแม้แต่ร่างกายของลูกเอง

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของความสำเร็จผู้ที่มีประสบการณ์ความพิเศษของความพอใจโดยการทำงานรับใช้ตามศรัทธา

ไม่ว่างานรับใช้ใดก็ตามที่ลูกทำ ไม่ว่านักเรียนคนหนึ่งคนใดจะมาหรือไม่ ลูกต้องอยู่อย่างพอใจกับตัวเอง ให้มีศรัทธาว่า ถ้าลูกอยู่อย่างพอใจ และแล้วศาสน์จะทำงานอย่างแน่นอน อย่าได้ไม่มีความสุขในสิ่งนี้ มันไม่เป็นไรถ้าจำนวนนักเรียนไม่เพิ่มขึ้น สำหรับลูกอย่างน้อยได้มีการสะสมบุญชองลูกและพวกเขาต้องได้รับศาสน์ด้วยเช่นกัน ถ้าตัวลูกพอใจ การใช้จ่ายของสิ่งนั้นก็มีความค่า ถ้าลูกทำบางสิ่งตามศรัทธาและแล้วการทำตามศรัทธานั้นจะกลับมาเป็นตัวความสำเร็จด้วยเช่นกัน

คติพจน์: ให้พลังแก่ดวงวิญญาณที่อ่อนแอและลูกจะได้รับพรจากพวกเขา

*** โอม ชานติ ***